

מסורת הש"ס

א [דברים כ: טו, כג.] ב [ג' ו']
ט [דברים כ: טו, כג.] ב [ג' ו']
ט [דברים כ: טו, כג.] ב [ג' ו']
מ.א.א. [דברים כ: טו, כג.] ב [ג' ו']

גליון הש"ס

בב"ב [דברים כ: טו, כג.] ב [ג' ו']
בב"ב [דברים כ: טו, כג.] ב [ג' ו']
בב"ב [דברים כ: טו, כג.] ב [ג' ו']
בב"ב [דברים כ: טו, כג.] ב [ג' ו']

רבינו חננאל

פירוש
במה אשה יוצאה ובמה
אשה יוצאה, לא תצא אשה
אחרי בעלה כו' אקמה רב נחמן
מירד שפא תודין לה
שחוצצת מחוץ והלכות
בין ד' אמות בחי'ר. אבל
תיכי חליטת לא גזיר בהו
רנן. דהא אחותיה דרב
הונא בריה דר' יהושע הוה
טבילי כדמחין גמי תיכי
חליטת בראשיתו ולא הוה
קפדי. רבין דלא הוה קפדי
שור. והימי תיכי חליטת.
אבל תיכי טביטת לא.
דחוצצת. ואסיקא דחוצצת
שערי אין חוצצין ואפילו
אם הן קשרין בראש
הבנות. ואע"פ שהראש
קשה הוא המים נכנסין
בשיער ואין חוצצין. אבל
חוצצת צמר וחוצצת שפתן
כיוצא הבנות חוצצין. וכ"ש
אם הן קשרין בצואר
מסתחקין בבשר ואין
המים באין חוצצין. ולפיכך
חוצצין כיוצא בהן בחבוקין
שבצואר. הבנות. ואוקימנן

במה אשה פרק ששי שבת

במה אשה יוצאה. דהוי מכשית וגזיר ביה רבנן [לקמן ע'ג:] דילמא שלפא ומחויא לתכרתה חשיבומי ודילמא אחי לאחויי ד' אמות: לא בחוטי למר ופסקן ולוטעא **שכראשה**. שקולעת בהן שערה: **שכראשה**. אכלוהו קאי ונגמ' מפרש ערמא: ולא טטבול כהן. משום חליצה:

במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה לא תצא אשה לא בחוטי צמר ולא בחוטי פשתן ולא ברצועות שבראשה ולא תטבול בהן עד שתרפם ולא בטומפת ולא בסריבטין בזמן שאינן תפורים ולא בכבול לרה"ר ולא ביער של זהב ולא בקמלא ולא בזומים יולא כמבעת שאין עליה חותם ולא כמחט שאינה נקובה ואם יצאת אינה חייבת חטאת: **גב' טבילה** מאן דכר שמה אמר רב נחמן בר יצחק אמר רבה בר אבוה מה מעם קאמר מה טעם לא תצא אשה לא בחוטי צמר ולא בחוטי פשתן מפני שאמרו חכמים בחול לא תטבול בהן עד שתרפם וכיון דבחול לא תטבול בהן עד שתרפם בשבת לא תצא דילמא מיהרמי לה טבילה של מצוה ושריא להו ואחי לאתויינהו ד' אמות ברה"ר בעא מיניה רב כהנא מרב תיכי חליטת מאי א"ל אריג קאמרת כל שהוא אריג לא גזרו איתמר נמי אמר רב הונא בריה דרב יהושע יכל שהוא אריג לא גזרו ואיכא דאמרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע חזינא לאחוותי דלא קפדן עליהו מאי איכא בין הך לישנא ובין הך לישנא איכא ביניהו דמניפין להך לישנא דאמר כל שהוא אריג לא גזרו הני נמי אריג ולהך לישנא דאמרת משום קפידא כיון דמניפא כקפד קפדא עליהו יתגן התם ואלו חוצצין באדם חוטי צמר וחוצי פשתן והרצועות שבראשי הבנות ר' יהודה אומר של צמר ושל שער אין חוצצין מפני שהמים באין בהן אמר רב הונא וכולן בראשי הבנות שנינו מתקף לה רב יוסף למעוטי מאי אילימא למעוטי דצמר השתא רך על גבי קשה חוצצין על גבי רך מיבעיא אלא למעוטי דחוטי פשתן השתא קשה על גבי קשה חוצצין קשה על גבי רך מיבעיא אלא אמר רב יוסף היינו מעמא דרב הונא ילפי שאין אשה חונקת את עצמה איתביה אביי הבנות יוצאות בחוטין שבאזניהן אבל לא בחבוקין שבצואריהן ואי אמרת אין אשה חונקת עצמה חבוקין שבצואריהן אמאי לא אמר רבינא הכא

במה אשה פרק ששי שבת

במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה לא תצא אשה לא בחוטי צמר ולא בחוטי פשתן ולא ברצועות שבראשה ולא תטבול בהן עד שתרפם ולא בטומפת ולא בסריבטין בזמן שאינן תפורים ולא בכבול לרה"ר ולא ביער של זהב ולא בקמלא ולא בזומים יולא כמבעת שאין עליה חותם ולא כמחט שאינה נקובה ואם יצאת אינה חייבת חטאת: **גב' טבילה** מאן דכר שמה אמר רב נחמן בר יצחק אמר רבה בר אבוה מה מעם קאמר מה טעם לא תצא אשה לא בחוטי צמר ולא בחוטי פשתן מפני שאמרו חכמים בחול לא תטבול בהן עד שתרפם וכיון דבחול לא תטבול בהן עד שתרפם בשבת לא תצא דילמא מיהרמי לה טבילה של מצוה ושריא להו ואחי לאתויינהו ד' אמות ברה"ר בעא מיניה רב כהנא מרב תיכי חליטת מאי א"ל אריג קאמרת כל שהוא אריג לא גזרו איתמר נמי אמר רב הונא בריה דרב יהושע יכל שהוא אריג לא גזרו ואיכא דאמרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע חזינא לאחוותי דלא קפדן עליהו מאי איכא בין הך לישנא ובין הך לישנא איכא ביניהו דמניפין להך לישנא דאמר כל שהוא אריג לא גזרו הני נמי אריג ולהך לישנא דאמרת משום קפידא כיון דמניפא כקפד קפדא עליהו יתגן התם ואלו חוצצין באדם חוטי צמר וחוצי פשתן והרצועות שבראשי הבנות ר' יהודה אומר של צמר ושל שער אין חוצצין מפני שהמים באין בהן אמר רב הונא וכולן בראשי הבנות שנינו מתקף לה רב יוסף למעוטי מאי אילימא למעוטי דצמר השתא רך על גבי קשה חוצצין על גבי רך מיבעיא אלא למעוטי דחוטי פשתן השתא קשה על גבי קשה חוצצין קשה על גבי רך מיבעיא אלא אמר רב יוסף היינו מעמא דרב הונא ילפי שאין אשה חונקת את עצמה איתביה אביי הבנות יוצאות בחוטין שבאזניהן אבל לא בחבוקין שבצואריהן ואי אמרת אין אשה חונקת עצמה חבוקין שבצואריהן אמאי לא אמר רבינא הכא

דאי קפדי לנטול מראשן כשהן רוחצות אסור לנאת בהן בשבת ולא ע"ג דלענין איהדוקי לא חייבי ומותרות לטבול בהן הלכך הני כיוון דמיטעני מקפד קפדן שלל להיות בראשן בשעת טבילתן מפני שהמים ממחין את הטיט ומלכלך בשכר בעלייתן מן הטבילה ואע"ג דחליצה לא הוי דהא עיילי בהו מיא מיהו כיון דשקיל לה משום טיטוף אחי לאתויינהו ואסור לנאת בהן וללישנא קמא לא גזרו אלא במידי דחייך לטבילה ורובא מפרשין הך קפידא לענין חליצה כדק"ל רובא ומקפיד עליו חוצצין [עירובין דף ד:] וקשיא לי בגוה טובא חדא דכי איתמר הואו במידי דמיהדק איתמר ואשמעינן דאע"ג דלא עיילי ביה מיא כיון דלא קפיד עליה משום כגופיה ובעל לגבי שער אכל במידי דלא מיהדק ועיילי ביה מיא מאי חוצצין איכא למימר הא לאו חוצצין הוא ואי איתמר למימר דההוא חוצצין דהתם לא דק בעשינה ומיהו כל מידי דקפיד עליהו אסור היכי אמרינן הכא האי נמי אריג הוא ומותר כיון דפשיטא לן דהיכא דמיטעני מקפד קפדן על כרחין חייך דהא רב הונא בריה דרב יהושע אהלכה למשה מסיני לא אחא לאפלוגי: **ואלו חוצצין באדם**. משום דמי התם אלו חוצצין בכלים תני לענין טבילה אדם ואלו חוצצין באדם: **של צמר ושל שער אין חוצצין**. דלא מיהדק על גבי שער: **הבנות**. קטנות. אורחא דמילתא נקט: **וכולן בראשי הבנות שנינו**. לא מימא שכראשי הבנות ארבעות לחודייהו קאי אלא אחוטינן נמי קאי: **למעוטי מאי**. אשמעינן רב הונא דחוטינן נמי בראשי הבנות שנינו: חוטין הקשורין בצוארן דלא חייבי: **ודמאי**. הי חוטינן אחא למעוטי דלא חייבי בצואר. אמר קרוי רך לגבי פשתן ולגבי שער: **על גבי קשה**. שער: **ע"ג רך**. בשער: **מיבעיא**. בתמיה. הא ודאי על גבי רך טפי מיהדק: **לפי שאין אשה חונקת עצמה**. להדק חוטינן בצוארה וקושרתן בריות שיהו רפין: **בחוטין שבאזניהן**. שנתמין שם שלא יתמם ההדק: **חבוקין**. ענקי רצועות שאינן מוהבות רחנות ללא למכשית עבידן דומיא דחוטינן שבאזניהן: **חבוקין**. לשון קילקלי וחסק. [לקמן דף סד.] **לינגלא** לאסור בו סוס: **בקטלג**

עין משפט

א א מ"י פ"ט מה"ל שבת
ה"ו ו' ומ"י פ"ב מה"ל
מקלות ה"ל ה סגנו ללוח
סא וסגנו פ"ק רמח טושי"ם
ח"ת ס"י עג ספ"ק א
וטושי"ם י"ד ס"י קת ספ"ק
ג:
ב ב מ"י פ"ט מה"ל שבת
ה"ב ד' וטושי"ם ח"ת ס"י
עג ספ"ק י' וטושי"ם י"ד:
ג ג ד מ"י פ"ט מה"ל שבת
טושי"ם ח"ת ס"י עג ספ"ק א
וטושי"ם י"ד ס"י קת ספ"ק
ג:
ד ד ה מ"י פ"ט מה"ל שבת
טושי"ם ח"ת ס"י עג ספ"ק א
וטושי"ם י"ד ס"י קת ספ"ק
ג:
ה ה ו מ"י פ"ט מה"ל שבת
טושי"ם ח"ת ס"י עג ספ"ק א
וטושי"ם י"ד ס"י קת ספ"ק
ג:

לענין רש"י

שקופי"א [ק"פ] א.
שכ"ס עשוי ושת.
גושק"א [סיכה] סבבנה.
אישפוגל"א
[אישפוגל"א] סיכה
[אישפוגל"א] סיכה
צינל"א. חבוק
[רצועת-בטן למוס וכדו"ב].